

Biblioteket i Älvsbyn med vår Forskarhörna och Forskargrotta.

Öppet Hus måndagar 15.00-18.00

OBS! Nu stängt i forskarhörnan december-21 januari. OBS!

Julen står för dörren

Julen står för dörren efter en höst fullmatad med aktiviteter. Besök av DIS Nord, Arkiv Digital och Elisabet Juul, som presenterade sina böcker, under september och oktober. Dessutom har representanter för forskarföreningen ställt upp och berättat samt visat bilder på EFS i Vidsel, Kyrkan och Folkhögskolan i Älvsbyn. Vidare pågår i skrivande stund planering för ett framträdande i samband med Vidsels kyrkas 50-årsjubileum, vilket sker i slutet av november. Som vanligt blir det också en vacker väggkalender med gamla bilder för år 2019. Förhoppningsvis finns den till salu lagom till skyltsöndagen. Allt detta och mycket mer därtill skulle inte föreningen klara av utan en aktiv styrelse och aktiva medlemmar. Stort tack till alla dessa personer för det gångna året!

Det året har också bjudit på rekord efter rekord. Först snö i mängder under vintern, sedan högt vatten i mitten av maj, värmebölja under hela juli månad och slutligen temperaturrekord både i september och i oktober. Låt oss hoppas att det kommande året blir betydligt beskedligare vädermässigt.

Dessförinnan ska vi dock fira jul och nyår och om den blir vit eller svart återstår att se. Även förr kunde man tala om en svart jul, man fick köra på "schwärta" till kyrkan, d v s köra på barmark. Så fick i varje fall bonden och soldaten Per Nilsson Munter i Alvik göra julen 1865 enligt en gammal dagboksanteckning: "Hvar så varm höst så att engerna hvar aldeles bara til den 9 Januari 1866, dett snödde några gånger men rägnade mera och uthaf det war dett så smått is efter vägar-na så att man kom till Körkan Jull och Nyårett."

Med förhoppning om en lagom kall och en lagom vit jul tillönskar jag er
En God Jul och Ett Gott Nytt År!

Anders

Innehåll:	sidan
Ord från styrelsen	1
Från red.	2
Telefonlista, styrelsen	2
Cirklar/kurser, försäljning	3
Sammankomster	4-5
En schottis på julafton	6
Jul-nötter att knäcka	7
Barnhusbarn med okända föräldrar-DNA släktforskning ..	8-9
Artikel från "Intryck Elfsbyn"	
Anna ålderdomshems-förest...	10-17
Klipp från gamla tidningar:	
Invigningen av järnvägen	18-21
Gamla foton	22-23

Hej mina forskarvänner!

Snart läggs ytterligare ett år till handlingarna. Vilken händelserik höst vi haft, det blev egentligen lite för stressigt där ett tag, man har blivit mer känslig för stress med åren. Nu har det lugnat sej och nu snart är bladet klart och det blir julleddigt.

När jag fick tag på tidningen "Intryck Elfsbyn" och läste om Anna, tänkte jag direkt, det här måste jag skriva om. Vem var denna kvinna som fånglade mitt intresse så starkt? Tycker om att ta fram människor som gjort något för samhället. Det tycker jag verkligen Anna Andersson gjort, hon förtjänar att uppmärksammas. Vilken kvinna och vad hon fick vara med om och uppleva. Min generation kan kanske föreställa oss situationen hennes, främst i barn- och ungdomsåren, men kommande generationer tror det nog knappt fast det är ner-tecknat. När man går in i kyrkböckerna så kommer man ofta till liknande familjer som inom kort tid helt utplånats på grund av framförallt TBC.

Här på byn har det nu gått en våg av de som skickat in och DNA-topsat sig, har inte tyckt att jag haft tillräckligt med tid att börja med det också. Men nu kom det ett ypperligt tillfälle. Tiden har inte räckt till att lära mej ta hand om alla uppgifter. Fick över 4 600 träffar, men alla hör ju inte till "tjocka" släkten. Jag har ju närapå tre gånger fler i mitt Disgen-program. Det är ju många där också som är ingifta och inte alls genetiskt släkt. Under julleddigheten kanske tiden medger lite mer fördjupade studier i DNA-mysteriet.

Vi har kört en cirkel i Disgen, egentligen borde det kallas Disgen-café eller -träffar. Det har varit så blandad kunskapsnivå så det är svårt hålla nån samlad utbildning. Intresserade har fått ta sina datorer och komma med den till forskarhörnan. Så har var och en fått söka och lägga in sin egen släkt i sin egen dator. Vi har varit några bland annat från styrelsen som kan och använder DISGEN-programmet. Inte så lätt alltid, eftersom allt är nytt för en del både datorvana, släktforskning och alla nya sökprogram. Vi får väl höra hur intresset är efter helgledigheten?

Till er som blir besvikna när soldatforskningen inte finns med i detta nummer!

Vi lovar! Nästa nummer är det med!

Kom ihåg att Forskarhörnan är inte bemannad under december och till slutet på januari. Men som vanligt! Är biblioteket öppet, då är forskarhörnan tillgänglig, och medlemmar kan låna nyckel och sitta i Grottan, där finns ju datorer tillgängliga.

Har ni problem med program eller liknande kan ni ringa mej.

Kan inte jag, kanske jag kan skicka vidare till någon annan.

Styrelsens sammansättning efter årsmötet år 2018:

Ordf. Anders Sandström	Tel: 070-678 89 75
Kassör. Catharina Berggren	Tel: 070-891 22 74
Sekr. Inger Torgersson	Tel: 070-634 52 53
Ledam. Ann-Sofie Öberg	Tel: 070-274 54 90
Vice ordf. Monika Jonsson	Tel: 070-22 10 294
Ledam.. Börje Isaksson	Tel: 072 514 15 88
Ledam. Berit Ljuslinder	Tel: 070-523 67 68

Ers. Tomas Granström	Tel: 070-663 72 32
Ers. Kurt Jarvelius	Tel 073-140 55 32
Ers. Ulrika Hamsch	Tel 070-299 81 98
Ers. Kerstin Strömgen	Tel: 0929- 102 50
Ers. Vakant	
Revisor. Runo Bergqvist	Tel: 0929-108 94
Revisor ers. Bo Öhlund	Tel: 0929-554 40

Valberedning:

Britt Norman	Tel: 073 803 77 22
Helena Stenberg	Tel: 070-624 91 89
Margaretha Johansson	Tel: 073-964 45 59

Frågor och synpunkter angående Byabladet:

Ordf. Anders Sandström eller
Gun Jonsson Tel: 070-320 77 56

Ytterligare en påminnelse!

Ändrar ni adresser? E-post eller postadress glöm ej anmäla till någon i styrelsen eller till mej!!

Tacksamt!

Besparar oss en hel del besvär!

**gunjons@telia.com
eller tel: 070-320 77 56**

Ha nu en riktigt trevlig helgledighet!

Gun

Cirklar/kurser.

Är du intresserad av någon studiecirkel i släkttforskning?

Anmäl önskemål till någon i styrelsen eller gör ett besök på ABF.

Du kan även ringa ABF tel. Vxl 0771-96 50 22, Mobil: 076-144 39 49

eller Inger Torgersson 070-634 52 53,

Välkommen!

Inventering av gravstenar avslutad.

Gruppen som jobbat med inventeringen anser inventeringen avslutad. De har tillsammans lagt in över 7 300 namn på nya, gamla och skogs-kyrkogården.

Googla på gravstensinventeringen så kommer du till en sida att välja län, kommun, kyrkogård osv.

Bilden här bredvid är ej från Älvsby kyrkogård.

Försäljning:

Nu har vi rea på återstående böcker

(föret 300:-)

Byar i södra Älvsbyn Nu 100:-

Älvsbyns Forskarförenings bok om Byar i södra Älvsbyn. Historik över byarna Nygård, Höggheden, Nydal, Bränna, Småträsk, Tvärsel, Snårbacksliden och Kålsberg. Utgiven 2011.

Priset är 100 kr och för postförsändelse tillkommer porto. **70 kr**

Beställ via e-post:

OBS! REA.

gunjons@telia.com

eller Gun tel: 070-320 77 56.

Nu finns häftet

”Berättelser från Vidsel med omnejd”

att köpa på forskarhörnan för 100: - + frakt om vi ska skicka det. Det är åtta Bredsel/Vidselsbor som berättat om sina liv från förr.

e-post: britt.norman@telia.com

Gamla hantverk i Älvsbybygden I och II samt Älvsby Kyrkstad

PDF-filer av tre häften om Älvsbybygden som inte finns i nytryck längre. Ursprungligen utgiven av Älvsby Hembygdsförening samt Kyrkstadsgruppen, mellan 1996-1999. Barberare & Herrfrisörer, Barnmorskor, Damfrisörer, Murare, Skomakare, Smeder, Sotare, Stenarbetare, Sömmerskor, Urmakare, Bagare, Båtbyggare, Glasmästare, Kopparslagare, Målare, Skräddare, Slaktare, Snickare och Vulkare. Verksamma under 1900-talet.

PDF-filerna ligger på ett USB-minne.

Priset är 200 kr och för postförsändelse tillkommer 20 kr i porto. Beställ via e-post

monika.jonsson@telia.com

eller tel: 070-221 02 94

Dödsannonser och Inbjudningar till Begravningar

Vår senaste utgåva av kopierade Dödsannonser och Inbjudningar till begravingar fram till 1970, insamlade från privatpersoner. Mappen innehåller 2849 dokument, varav ca 385 inbjudningar till begravingar och resten dödsannonser på avlidna Älvsbybor. Den äldsta annonsen är från 1881.

Annonserna ligger på ett USB-minne. **Priset är 200 kr och för postförsändelse tillkommer 20 kr i porto.**

Beställ via e-post britt.norman@telia.com eller obergfia@gmail.com

Sammankomster under hösten

Under hösten har forskarföreningen haft två större sammankomster. Först hade vi besök av en representant från Arkiv Digital och en vecka senare föreläste Elisabeth Juul om sina två böcker.

Vecka 42 reste en representant för den digitala forskningstjänsten Arkiv Digital runt i länet och informerade om möjligheterna till släkt- och lokalhistorisk forskning på nätet. Initiativtagare till denna turné var föreningen DIS Nord, där DIS står för Datorhjälp i släktforskningen, och onsdag den 17 oktober var det Älvsbybornas tur. Älvsbyns Forskarförening hade i samarbete med ABF Älvsbyn anordnat ett välbesökt informationsmöte i Fluxens matsal.

Deltagarna som var 43 till antalet fick bl a veta lite om företaget Arkiv Digital, som bildades år 2005 och nu har 40 anställda samt som har till affärsidé att tillhandahålla gamla arkivhandlingar digitalt. Till dags dato har man färgfilmatiserat ca 80 miljoner bilder, vilket motsvarar 16 hyllkilometer handlingar, vilket är ungefär 1,6 procent av hela landets samlade arkivbestånd. Således en enorm arbetsuppgift som ligger framför företaget.

De församlade fick också veta vilken enorm utveckling som har skett på tillgängligheten till kyrkligt arkivmaterial under drygt hundra år. Till en början förvarades det mesta av detta lokalt i kyrkor och prästgårdar, där det var utsatt för allehanda risker som brand, fukt eller hungriga möss. Omkring förra sekelskiftet inrättades dock ett antal landsarkiv dit alla lokala arkiv fraktades. För norra Sverige blev det till Landsarkivet i Härnösand som intresserade forskare fick resa.

I mitten av 1950-talet lät mormonerna i USA filma samtliga svenska kyrkoarkiv och skänkte en masterkopia till Riksarkivet, som sedan kopierades och distribuerades till samtliga länsbibliotek. Även privata kunde få köpa kopior för att rulla mikrofilm och forska om sina förfäder. Nästa steg blev att konvertera dessa filmer till mikrokort, som var något lättare och snabbare att hantera. Båda dessa lösningar krävde dock tillgång till betraktningsskärmar. Det var först på 1990-talet som nästa steg kom som revolutionerade forskningen på gräsrotsnivå. Då började man digitalisera arkivmaterial i svartvitt och på 2000-talet skedde detta i färg av Arkiv Digital. Nu kunde alla sitta hemma vid köksbordet och källforska på nätet, forskningen blev något av en folkrörelse.

Inför framtiden siade kvällens föreläsare Niklas Hertzman om att ännu mer material kommer att filmas samt att det ska bli lättare att hitta rätt via ny programvara och registersökning. Ett exempel på nytt material är företagets förvärv av rättigheterna till de flygfotografier som olika företag företog allt från 1940-talet. Nästan varenda by och hus i Sverige finns avfotat. En informativ kväll, med avbrott för fika, avslutades sedan med en frågestund.

Niklas Hertzman vid besöket i Älvsbyn.

Niklas Hertzman var intressant att lyssna på.

Onsdag den 24 oktober hade Älvsbyns Bibliotek besök av Elisabet Juul, som informerade och föreläste om sina båda böcker "GENialiskt" och "Mer GENialiskt". Båda rikt illustrerade av konstnären Anna Edin. Dessa böcker ger i ett antal korta kapitel exempel på hur dolda släktgåtor fått sin lösning via den nya DNA-tekniken. Okända fäder och mödrar har trätt fram ur ibland sekelgammal tystnad och nya släktband har slutits. Detta har dock inte alltid varit helt oproblematiskt. Dessutom kan DNA-topsning efter erhållna analysresultat ge upphov till nya frågor. Till exempel varför är den testade så nära släkt med andra testade personer? Förutom det uppenbara, att nära släktskap verkligen föreligger, kan det bero på att man i det glesbefolkade Norrland ofta får se k anförluster. Vilket i korthet innebär att två olika personer kan få resultat som visar på nära släktskap p g a att man i det förflutna har flera sammanfallande släktlinjer.

Låter detta förvillande, så låt inte det avskräcka, för det här med DNA-teknik är en helt ny vetenskap som öppnar stora möjligheter. Jag kan tänka mig att man med hjälp av en stort anlagd studie kan bidra till att lösa frågan om vilka som en gång i tiden befolkade Norr- och Västerbottens kustland.

Bokpresentationen som samlade 15-20 personer var ett samarrangemang mellan Älvsbyns Forskarförening och Älvsbyns Bibliotek, vars personal som vanligt är väldigt hjälpsamma.

Elisabeth Juul när hon besökte Biblioteket i Älvsbyn.

Ansan

OBS! Elisabets böcker finns att beställa på Rötters bokhandel. Se sista sidan.

Förr i tiden.

Då i va litn då var e ont om slanta
Då behövd ett fålke sprint och banta.
Å ånga döm feck lär sä att int vara laat
Döm sku bära ven, å disk koppa och fat.

Den dan skåola slute, då sätt vä potaten,
Då feck ett föräldra barnbidrage frå staten
No feng vä lär ås att arbäjt vår da
Å bårte arbäjte vä mådd säkert bra.

Vä åt mjölk-bröton å snåttren om kweln
Innan vä samne så skönt önder fölln
Å nattsärken va söme bårte poplin
Vä låg to å to inne senga den tijd.

Om sommarn sku vä räfs å slå
No vare lang väj att gå
Väs ku bära räfsa å lijn å matn
Å sen öte bäcken twette vä faten.

Å klåcka hon vart både fir och fem
Öte vä hadd falat å våor oppa väj häim
Men et klåga vä, vä hadd ganska råolit
Om sommarn vare varmt å såolilit.

No jär hä en ann tijd vä leva i
Fålke vara et lika nåjd å fri.
Nö sko döm håva ållt som ader ha skaffe
Döm håva nestan et tijn stann å dreck kaffe

Nö sko hä var skoter å bila å båta
Å öte radio jämnt sko hä lååt
Vä fijre söndan i lugn å rån
Men nö arbeit fålke, ha döm tappe sin trån

Nö håll då åonga å slut å säj tack
Nö klåga döm mest å säj ack
Men döm håva ne så bra vä kleda å ållt
Men mössa håva döm et fast hä jär kållt

Men döm kanske sakken den tjärläk vä feck
Då vä frå skåola komme å geck.
Vä haa heim mamma våorenda da
Nan nöckel om hårsen vä int haa.

Författaren okänd.?

En schottis på julafton

En julafton för mer än 60 år sedan satt vi där hemma och lyssnade på radions enda program. Där spelade William Lind och hans ”glada tomtegubbar”, d v s radioorkestern, lite lättare musik. Helt plötsligt påannonserade kapellmästaren en schottis, tror jag det var, efter spelmannen Nils Albin Öberg ifrån Långnäs i Nederluleå. Det var ju där vi bodde och när jag frågade min pappa fick jag veta att Öberg en gång bott granne med det som var mitt föräldrahem.

Femtio år senare fick min hustru en gammal spelmansfiol av sin pappa, med orden ”det var ju tänkt att du skulle lära dig spela fiol så det är väl lika bra du tar han om den”. Döm om min förvåning när jag fann en liten lapp med orden, renoverad av fiolbyggaren N A Öberg 1961, inklistrad i fiolen. Enlig min svärfar hade han köpt den av en äldre man i Boden – Nils Albin Öberg – i början av 1960-talet. Så slöts cirkeln efter mer än 50 år och jag började intressera mig för denne man och forska lite om hans liv. Naturligtvis ville jag också veta vad det var för låt som vi lyssnade till på julafton någon gång i mitten av 1950-talet.

Det visade sig att Nils Albin Öberg föddes 1884 som yngste son till snickaren Nils Petter Öberg o h h Johanna Nilsson i Långnäs. Han lärde sig tidigt spela fiol på gehör av svågern och storspelmannen ”Mårtis-Johan” Englund från Ersnäs. Det var också han som lärde Albin spela efter noter och otaliga är de melodier som han nedtecknat efter denne sin svåger. Här ska blott nämnas några, som t ex Kadrilj från Norrbotten, Bröllopet i kåtan och Mazurka efter ”Mårtis-Johan”.

Hur var det då med melodin som jag hörde spelas den gången för länge sedan? Vid en genomgång av N A Öbergs arkiv på Norrbottens Minne i Luleå finner man bl a ett notblad med ”Långnässchottis”, där Albin med egen hand skrivit följande: ”Färdigkomponerad och arrangerad av NAÖ, nedtecknad efter ”Mårtis-Johan” i Ersnäs och komponerad av Alfred Vikström i Långnäs.” Kanske var det den låten som radioorkestern spelade.

Den sistnämnde var förmodligen identisk med Alfred Johansson Vikström (1865-1886), som uppges vara s k oäkta son till bonden Johannes Wikström och änkan Maja Stina Nilsson Boström i Långnäs. Han ska ha varit mycket musikalisk och byggde fioler samt komponerade låtar. Förutom Långnässchottis finns också en vals bevarad efter honom. Han avled tidigt i det stora folksjuket lungsot, blott 21 år gammal, och bland hans kvarläten-skap finner vi en fiol.

Nils Albin Öberg fick dock ett långt och innehållsrikt liv, han avled först 1963, och hann under sin levnad bygga mer än 60 fioler samt uppteckna drygt 150 olika låtar och även skriva egna sådana. Exempel på dylika är Soldat Ferns fältmanöver (1929), Slipstenspolka (1931), Brudpolska (1934), Näbbskovalsen (1935) samt Nödhjälpspolketten och Forsen lek, utan årtal. Dessutom hann han med att arbeta på sågverk samt gå dagsverken hos bönder som ung, resa runt i världen som sjöman samt verka som café-, biograf- och dansbandsmusiker. Från 1947 och fram till sin död drev han en liten musikaffär i Boden, där han även byggde och reparerade fioler. Bl a den fiol som nu är i vår ägo!

Anders Sandström

*Spelmannen och fiolbyggaren
Nils Albin Öberg*

Julnötter att knäcka

*Vad betyder dessa slangord?
Para ihop!*

1. Pingeldroska _____

2. Intelligensattrapp _____

3. Klöveräng _____

4. Snorbroms _____

5. Pedalryttare _____

6. Fallskärmtennis _____

7. Snarkofag _____

8. Skinkservett _____

9. Slaggpåse _____

10. Ankeldricka _____

11. Fortbadare _____

12. Rinkräv _____

13. Mattkamp _____

14. Sladderlunch _____

15. Djungelkiosk _____

16. Påtappningsrör _____

17. Lappcykel _____

18. Kärleksautomobil _____

19. Plåsterkåk _____

1. Simmare _____

2. Blomsteraffär _____

3. Ishockeyspelare _____

4. Sjukhus _____

5. Kafferep _____

6. Fotsvett _____

7. Ambulans _____

8. Sparkstötting _____

9. Brottning _____

10. Strupe _____

11. Mustasch _____

12. Barnvagn _____

13. Toalettpapper _____

14. Dokumentportfölj _____

15. Cyklist _____

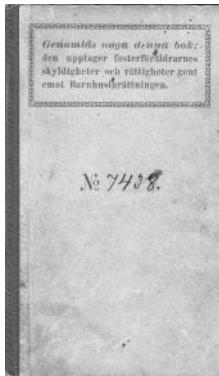
16. Förmögenhet _____

17. Säng _____

18. Sovsäck _____

19. Badminton _____

Barnhusbarn med okända föräldrar - DNA-släktforskning

Min mamma var barnhusbarn nr 7438 med okända föräldrar. Hon föddes i Stockholm 1907 och kom direkt från Allmänna Barnhuset till fosterföräldrarna i Nystrand endast 7 månader gammal. Med barnet följde en bok "Genomläs noga denna bok, den upptager fosterföräldrarnas skyldigheter och rättigheter gent emot Barnhusrättningen." Boken innehåller utförliga instruktioner hur barnet skulle behandlas och skötas om. Det är många fosterbarn som kommit hit till Älvsbyn. I husförhörlängderna finns i början av varje längd en förteckning över "Barnhusbarn, utackorderade inom församlingen".

Ur **Släktforskarnas Årsbok 2016** angående Allmänna Barnhuset citerar jag: "I rekryteringen av fosterhem hade präster en viktig roll. Behovet av fosterhem brukade utannonseras i samband med gudstjänster och det var präster som utfärdade lämplighetsintyg för den som önskade ta emot fosterbarn. Prästerna ansvarade även för viss tillsyn. På 1890-talet anställdes två reseinspektörer som skulle kontrollera hur barnen togs om hand." Enligt uppgifter i min mammas journal har inspektören bl.a. vid ett besök i fosterhemmet i februari 2009 angivit "Flickan tjock och duktig". Mamma var då drygt 1 år gammal och det här kortet av mamma motsäger ju inte den uppgiften!

Av den här artikeln i **årsboken** framgår också att det var länge häst och vagn som gällde när barnen från Allmänna Barnhuset skickades till sina fosterhem ute i landet. Med utbyggnaden av stambanan under andra hälften av 1800-talet skapades nya möjligheter att transportera barn. Allmänna Barnhuset hade till och med en egen järnvägsvagn för sina transporter. Vagnen inreddes till exempel med liggplatser för barnen, det fanns plats för matkorgar och kläder och personalen kunde använda spritkök för att laga mat och värma mjölk till barnen.

Jag började min släktforskning i slutet av 1990-talet. Min mormors namn visste jag genom att mamma själv börjat forska i sin bakgrund när hennes fostermamma dog. I databasen Disbyt hittade jag hos en annan släktforskare min mormors namn. Jag tog kontakt och det visade sig att hennes mans mormor var även min mormor. Stor överraskning och glädje! Ingen kände ju till mammas existens! Nu vet jag genom mina "nya" släktingar betydligt mer om min mormor Selma, jag har fått kort på henne och mammas halvsyskon och även kort på min mormorsfar. Dessutom kontakt med mina kusiner, som reste upp hit till Älvsbyn 2008 så att vi kunde träffas! Det är en av höjdpunkterna i min släktforskning!

Att jag skulle få reda på vem min morfar var, det hade jag aldrig kunnat tänka mig. Mormor, som var från Dalarna, hade rest till Stockholm för att föda mamma hos en privat barnmorska, som lämnade mamma till barnhuset mot att barnafadern betalade 600:- kronor som "inlösen". För att Allmänna Barnhuset skulle ta emot barn måste barnet vara fött i Stockholm. Genom att barnafadern betalade en "inlösensumma" garanterades han anonymitet. **Men nu är han avslöjad, mer än 100 år senare!! Otroligt!!**

För drygt 1½ år sedan **DNA-testade** jag mig. När resultatet kom, kunde jag identifiera ganska många nära släktingar tack vare min egen pappersforskning. Men några nära matchningar var särskilt intressanta och jag började ana att det var min okända morfars släkt. Tittade på deras anor, som de lagt ut på sina profiler, och kunde tack vare min och deras **pappersforskning i kyrkböckerna** hitta en gemensam ana fyra generationer bakåt i tiden. Samtidigt började jag intensivt studera husförhörslängderna i Dalarna där min mormor fanns 1907. Plötsligt fanns där i en husförhörslängd en man, som en av mina matchningar också hade i sin antavla! Jag började ana sammanhanget! Det här var nog min morfar! Han var vid det här tillfället gift och hade barn och jag kunde tänka mig, att han hade orsak att vilja vara anonym! Mormors far var skogvaktare och den här mannen var också skogvaktare, troligen efterträdde han mormors far på den tjänsten.

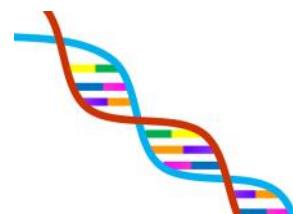
Jag har länge tänkt ta kontakt med min närmaste matchning och nu har jag äntligen gjort det. Skickade ett mycket neutralt mail, där jag endast angav var jag har mina anor på far-

fars, farmors och mormors sida och funderade på släktskap. Det finns ju etiska regler i släktforskning, som man bör ta hänsyn till, skrev alltså ingenting om mina aningar vem morfar kunde vara. Och till min stora glädje fick jag inom bara någon timme svar! Min matchkontakt i Stockholm hade kommit fram till samma resultat som jag och bekräftade därmed mina aningar! Det är hans svärmor som DNA-testat sig och han administrerar DNA-kontot åt henne. Hans svärmor är nu inte så frisk efter en stroke. Hon är 89 år gammal och bor på ett äldreboende. De hade inte ännu berättat något för henne, det är ju alltid känsligt. De hade tänkt ta kontakt med mig men länge tvekat och nu var han glad, att jag hann ta kontakt före! Hans svärmors farfar är alltså min morfar och vi blir alltså kusiner! Han berättade också att den här slakten finns väl dokumenterad på Internet genom en annan kusins släktforskning!

Det är därifrån jag hämtat det här kortet på min morfar. Men det som finns på Internet är ju andrahandsuppgifter, så nu återstår för mig **vanlig pappersforskning i kyrkböckerna för att få riktiga källor!**

Efter att inte vetat något om min mammas släkt när jag började släktforska, har jag nu en rak antavla långt tillbaka i tiden utan några tomrum! Detta hade inte varit möjligt utan **DNA-test!** Samtidigt ska man ha lite tur också, DNA ärvs ju så slumpartat. Genom mitt DNA-test har jag också fått bekräftat att min pappersforskning är riktig. Har fått bekräftat släktingar 9-10 generationer bakåt även på min mormors sida, samtidigt som jag har många frågetecken beträffande matchningar längre fram i min matchningslista! Men det är ju det här som är roligt, att man genom **pappersforskning i kyrkböckerna** kan komma fram till släktskapet! Man kan vara släkt utan att man finns på varandras matchningslistor, eftersom det är slumpen som styr hur DNA ärvs. Men matchar man varandra är man definitivt släkt på något sätt. DNA ljuger inte.

Mamma fick ett bra liv och jag är så glad att hon som ”barnhusbarn” kom hit upp, att hon kom till just de här barnlösa fosterföräldrarna och att hon sedan träffade pappa! I annat fall hade ju inte jag funnits!!

Någon har skrivit: ”När man släktforskar i sitt livs historia är det som att skala lök. Man har många lager att skala bort och man kanske gråter en skvätt.”

Gerd Öhman, född Lundman

Tidningen "Intryck Elfsbyn."

En artikel från tidningen.

Forskarföreningen har fått 1:a numret av "Intryck Elfsbyn" tryckt februari 1995. Karl-Erik Sjöberg har gett oss tidningen. Ansvarig utgivare var Leif Lindgren. Hittade där en intressant artikel skriven av Elisabet Juul/Nordebo. Reagerade direkt eftersom vi nyligen haft besök av Elisabet Juul som besökte Älvsbyn och berättade om sina böcker: "GENialiskt" och "mer GENialiskt". Jag kontaktade henne och fick tillåtelse att ta med det i Byabladet.
Bilderna blev inte bra efter kopieringen, men har fått bilder från en brorsdotter till Anna, Asta Blomgren. Har förminskat originalbilden och satt in en ny bild på Anna. Hela tidningen finns av-skannad i tidningsstället, forskarhörnan.

Var så god! Första numret.

Nya tider, nya idéer.

Älvsbyn har under lång tid varit en kommun som drabbats av hög arbetslöshet, få större nyetableringar av verksamheter och en kamp för att behålla det vi har. Framtiden har inte alltid känts så ljus som den borde vara, trots att många grupper och enskilda arbetat engagerat t.o.m i det tysta.

Mycket finns att glädja sig åt. Det vilar förhoppningar på de nya politikerna i kommunen. Arbetsgruppen för Framtid Älvsbyn samlar på sig många fräscha idéer. Den allmänna konjunkturen håller på att vända. Ett nytt gymnasium i Älvsbyn startar till hösten. Och det finns mycket mer....

Och nu dyker denna lilla lokalt inriktade "veckotidning" upp. Det är naturligtvis ett vägspel att med små ekonomiska resurser starta ett sådant projekt. Men troligen är det många som välkomnar den, trots det lilla formatet.

Målet med tidningen är att beskriva tankar, händelser och människor i Älvsbyn då, nu och i framtiden. Vi kommer inte att servera dagsfärska nyheter. Det får andra göra. Däremot kommer vi att sträva efter belysande artiklar kring händelser som kan vara av betydelse för Älvsbyn. I vidare bemärkelse kommer därför kulturen i Älvsbyn att vara viktig.

Tidningen INTRYCK ELFSBYN ska till en början utdelas till hushållen och företagen söndag - måndag en gång i månaden. Den finansieras enbart genom annonsintäkter. Om orken håller i sig kommer vi så småningom att försöka minska intervallen mellan utgivningarna.

En tidning är inte färdig i och med det första numret. Förhoppningen är att den aldrig blir färdig - den ska med läsarnas hjälp vara i ständig utveckling.

Välkommen till INTRYCK ELFSBYN!

Leif Lindgren
Ansvarig utgivare

Till vänster en kopia från 2:a sidan. Där kan ni läsa målsättningen med tidningen.

Förminskad bild av 1:a sidan här nedan.

ANNA

- från
föräldra-
löst barn
till pigg
80-åring

Text/foto Elisabet Nordebo

Här har jag bytt ut den svart/vita bilden mot en färgbild av Anna från början av år 2000. Infälld originalbilden i svart/vitt.

Trots sjukdom, hörselskada och dåligt självförtroende blev Anna Andersson ålderdomshemsföreståndare. Den föräldralösa flickan som på grund av svaghet och ohälsa blivit efter i skolan, kunde själv aldrig drömma om att det skulle gå så bra för henne.

Anna Andersson är idag en pigg 80-åring, som säger att hon aldrig haft det så bra som nu.

När Anna var sju dog hennes far. När hon var elva dog också modern. Själv hade hon TBC, liksom alla syskon utom en bror.

– Han var lite egen. Vägrade äta innan han torkat av skeden. Kanske var det därför han klarade sig, säger Anna.

– Det var farmor som förorsakade smittan. Hon bodde hos oss. Mamma skötte henne.

Anna bodde kvar hos sin bror i Rognäs efter föräldrarnas död.

Hemgården ligger på en backe hundrafemtio meter från Arvidsjaursvägen.

– När jag fyllde tjugofem hade jag blivit friskförklarad. Prover visade att jag inte längre behövde gå under dispensären, berättar hon.

Anna fick anställning som hemhjälp åt en sjuklig familj i Kopparnäs i Norrfjädern.

– Jag blev kvar där i nio år, tills ingen av dem levde längre. Det blev som mitt andra hem. De var rädda om mig och såg mig som en familjemedlem.

Efter åren i Kopparnäs vikarierade Anna vid olika vårdinrättningar i Pitetrakten, bland annat på Kullens barnhem i Öjebyn,

som tillfälligt inrättades till sjukhus under scharlakansfeberpedemin 1949 - 1950.

– Efter det sa jag till min bror "Kalle jag har fått blodad tand för värden" och så sökte jag ett långtidsvikariat på ålderdomshem.

Sjuksköterskan kallar

När Anna hade arbetat där i närmare två år blev hon en dag kallad till sjuksköterskans behandlingsrum.

– Hon sa "Jag har inte sovit på två nätter, så nu måste jag säga det här".

Det syns när Anna berättar att hon blev orolig den gången.

– Sedan fortsatte hon "Andersson ska bli föreståndarinna."

Det kom som en kalldusch för Anna och hon slog förskräckt ifrån sig och svarade: "Det går inte. Jag har inte de kunskaperna. Det är tjugotvå ämnen att studera och jag vet inte ens vad överskrifterna betyder".

Anna berättar med sådan inlevelse att det inte är svårt att föreställa sig de två kvinnorna i det lilla rummet.

Föreståndarinnan stod på sig och ville att Anna i alla fall skulle tala med kuratorn om saken.

– Inom en timme var jag hos kuratorn och hon hade redan ansökan till Svenska Socialvårdsförbundet klar, berättar Anna.

– Jag kom in på skolan och började utbildningen trettisju år gammal. Det var inte lätt. Men det gick bra. Jag klarade examen, fast kamraterna sa att jag gick med böckerna under armen jämt.

Falköping

Anna Anderssons första föreståndarinnetjänst blev på ett nybyggt ålderdomshem i närheten av Falköping.

– Men kommunen var inte insatt i hur ett ålderdomshem skulle vara, säger Anna med skarp röst.

– De hade byggt alldeles fel. Tvättnedkastet var i centralköket. De hade tänkt att vi skulle bära all tvätt genom köket.

– Inte tänkte de ändra något för att en ny föreståndarinna sa så. Men då sa jag "Här ska inte tvätten från sängarna vara bredvid grytorna" och så spikade jag igen tvättnedkastet!

– Sedan anmälde jag till hälsovårdsnämnden. Det fanns fler fel på hemmet så jag hade förberett lite och lagt in en termometer i matförrådet när de kom för att inspektera.

– Den visade på tjugosex grader. Alla varmvattenledningar var lagda där så det gick inte att få kallare.

– Och så hade vi ingenstans att göra av med soporna.

Anna vann fejen mot kommunalpamparna. Det blev nytt tvättnedkast, nytt skafferi och förbränningsugn i källaren.

– Det var hårt, men roligt att jag klarade det. Jag visste att jag hade rätt och jag tänkte att jag ska visa att de har fel. Jag tänker ofta att "har jag rätt, så har jag", säger Anna mycket övertygande.

Till Älvsbyn

Den första november 1958 flyttade Anna Andersson till Älvsbyn för att börja som föreståndare på ålderdomshemmet. Det låg på övre Östermalm, mellan Tärnstigen och Turistgatan.

Där fanns plats för tjuogoatta pensionärer. Huset hade två plan med två toaletter på varje och i de flesta rum bodde tre personer tillsammans.

– När jag började där var det väldigt nedgånet. Lakan och annat var trasiga och utslitna, berättar Anna.

– Jag började med att sortera och packa ner i lådor. Jag fick hjälp av kyrkan och så skickade vi de gamla lakanen som förbandsmaterial till Tanzania.

Sammanlagt arbetade sex kvinnor på hemmet: föreståndarinnan, tre vårdbiträden, en kokerska och ett köksbiträde.

Biträdena skulle inte bara ta hand om de gamla utan även sköta tvätt, strykning och mangling.

De hade nattjour en vecka var. Om något hände ringde de hem till föreståndarinnan som alltid skulle vara beredd att finnas till hands.

– Vi hade ingen vaktmästare, så jag fick försöka klara allting. Men efter några år fick vi en nattvakt. En natt ringde hon och sa att jag måste skynda mig att komma. "Det smäller som kanonskott från källaren och pensionärerna är rädda. Jag har försökt gå ner i källaren men det är så hett i pannrummet så jag kommer inte in."

– Jag cyklade allt jag orkade och tänkte bara att jag måste fram till huvudströmbrytaren!

När Anna berättar känns det så verkligt att svetten nästan tränger fram i pannan.

– Sedan cyklade jag till rörfirman och satt där på trappen tills de kom på morgonen. De följde med tillbaka till hemmet. Pannan måste bytas. De sa att det hade blivit katastrof om jag inte hunnit stänga strömmen i tid.

Original

Några originella människor från gamla ålderdomshemmet minns Anna förstäss. Hon pratar med värme om dem.

Bilden från tidningen. Anna i sin lägenhet på Fluxen.

– De var färgstarka personer och man tyckte om dem som de var, säger Anna.

– Det fanns en spontan gumma från Nystrand som alltid hade glimten i ögat. Hon var ganska borta i tankarna, men kunde spela med så det verkade som hon var närvarande.

– En dag när jag var ganska ny på hemmet stod hon i dörren och sa "Det är en sak jag har funderat på. Jag ville fråga syster, men vet inte om jag vågar." "Kom in" svarade jag "så ska vi nog kunna lösa det du har på hjärtat".

– Och då sa gumman "Jo, jag har varit gift tre gånger, tror syster det kan vara lönt att försöka igen?"

– Och så hade vi Kommunal-Arvid. Han var ett verkligt original. Han kom tidigt till ålderdomshemmet och hade haft det svårt hemma. Han ansågs lite barnslig, men kunde både skriva och läsa.

– Arvid hade en griffeltavla. Den var delad i två delar, så han hade fått köpa den för bara 16 öre. På den brukade han skriva sina böner. Han var barnsligt gudfruktig och gick i söndagsskola tills han blev sextiofem år.

Å så hade vi Kommunal- Arvid....

Servicehus

Sedan sju år bor den gamla föreståndarinnan på en modern äldreomsorgsinrättning. I servicehuset Fluxen trivs hon i två rum och kök och klarar sig helt själv.

– Jag har aldrig haft det så bra som nu, säger hon glatt.

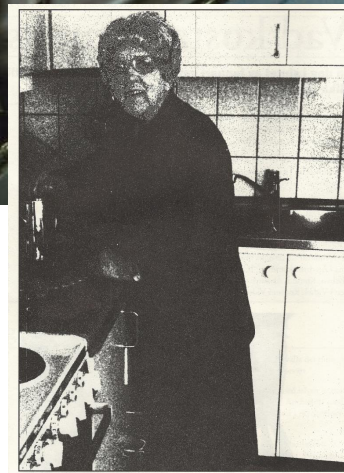
– Även om det är besparingar i vården idag, så är allting mycket bättre än när jag arbetade, både för personalen och för oss pensionärer.

– Jag har egen toalett som är så stor att personal ryms att hjälpa mig om det skulle behövas. Och med trygghetslarmet känner jag mig lugn om något skulle hända.

Anna Andersson tyckte om utflykter. Här på utflykt med sin brorsdotter.

Bredvid originalbilden från artikeln.

– Här har jag frihet att vara ensam när jag vill det och träffa andra i serveringen och terapin när jag vill det.

–Jag är oberoende och behöver inte belasta mina anhöriga med mitt boende.

Även om åldern på olika sätt börjar ta ut sin rätt, har Anna en stark egenskap i behåll: Hon räds inte kontroverser med kommunala politiker och tjänstemän.

När socialnämnden för ett par år sedan tänkte införa avgifter för hemhjälp för alla boende på Fluxen, sa Anna Andersson ifrån.

– Vi som har eget boende och inte anlitar någon hemhjälp ska inte betala för den tjänsten förrän vi behöver den, slår hon fast.

Anna fick många pensionärer med sig i en protestskrivelse till socialnämnden. Ansvariga politiker och tjänstemän kontaktades personligen.

Pensionärerna på Fluxen vann och inga nya avgifter infördes.

– Har jag rätt, så har jag, säger Anna Andersson.◊

I det här huset föddes och växte Anna upp det låg i Stockbäcken efter vägen mot Kalamark.

Annas föräldrar: Maria Fredrika (1876-1925) född Isaksdotter i Suddisjaur, Arvidsjaur. Fadern Johannes (1863-1922) i Rognäs

Anna i unga år

Anna vid sin examen omkring 1955

Anna Fredrika Andersson föddes den 15 september 1914 i Rognäs. Hon var yngst i barnskaran på sju, fem bröder och en syster. Som framgår av artikeln så blev hon tidigt föräldralös. Jag blev fängslad av hennes historia när jag läste artikeln och började forska på släkten.

Man kan förstå genom att följa husförhörslängderna, att Anna hade ingen lätt barndom. Hennes familj liksom många andra den tiden drabbades av Tbc som härjade i bygden.

1933 avled hennes enda syster Tea, bara 26 år gammal,

Sjukdom: tbc, står antecknat i dödboken. Tre år senare avled en broder (32 år) i samma sjukdom. Enligt hennes egen berättelse i artikeln så betydde familjen i Kopparnäs väldigt mycket, där vistades hon i nio år fram till år 1949.

Genom hennes brorsdotter har jag fått ta del av material som Anna lämnat efter sej.

Det är hennes betyg och arbetsintyg som alla visar hur omtyckt och engagerad hon varit i sitt yrke.

När hon lämnade Kopparnäs fick hon ett intyg/betyg av en fd. distriktssköterska som intygade hennes kunskaper i vården av sjuka. Distriktssköterskan Ester Norberg skriver:

" att Anna har under denna tid, så gott som på egen hand skött om såväl de husliga sysslorna, som sjukvård då alla familjemedlemmarna varit sjuka. Tre dödsfall har inträffat, och har fröken Andersson genom sin sympatiska personlighet, skicklighet och samvetsgrannhet, alltid visat sig vara synnerligen lämplig för denna sin ansvarsfulla uppgift.

Då jag ofta besökt hemmet i anledning av den där härjande sjukdomen (lungtuberkulos) har jag lärt känna fröken Andersson, och har hon tillvunnit sig mitt fulla förtroende, varför det är mig ett stort nöje att varmt rekommendera henne. Undertecknat: Norrfjärden 25/8 1949

Av Ester Norberg f.d. distriktssköterska."

Har forskat på familjen Utterström i Kopparnäs där Anna arbetade. Den familjen var hårt drabbad av TBC. De tre som Anna hade skött om var en ogift son i huset, han avled 1940 (39 år), modern avled 1946 (84 år) systemen avled 1949 (52 år).

Sen fanns ingen kvar på gården att sköta.

Tidigare hade en son dött 1900 (9 mån.) Far i huset dog 1908 (50 år) en dotter 1909 (20 år), en dotter 1921 (31 år) och ytterligare en dotter 1925 (30 år).

Ja här hade hon fått erfarenhet av att sköta sjuka minsann. Andra kunde ha tänkt: nu har jag fått nog! Men inte Anna! hon fortsatte med att arbeta på Furunäsets sjukhus, epidemisjukhuset Öjebyn och Sanatoriet i Sandträsk. Sen berättade hon i artikeln hur hon började sin utbildning till Ålderdomshems föreståndare. Efter en del föreståndar-jobb på några sjukhem i mellan-Sverige kom hon i november 1958 till Älvsbyn och blev föreståndare på Ålderdomshemmet "Friden". På nästa sida finns kopior på betyg och intyg, även foto på Anna när hon träffar många personer som hade stort inflytande i Äldrevården. På så sätt påverkade hon säkert de styrande!!

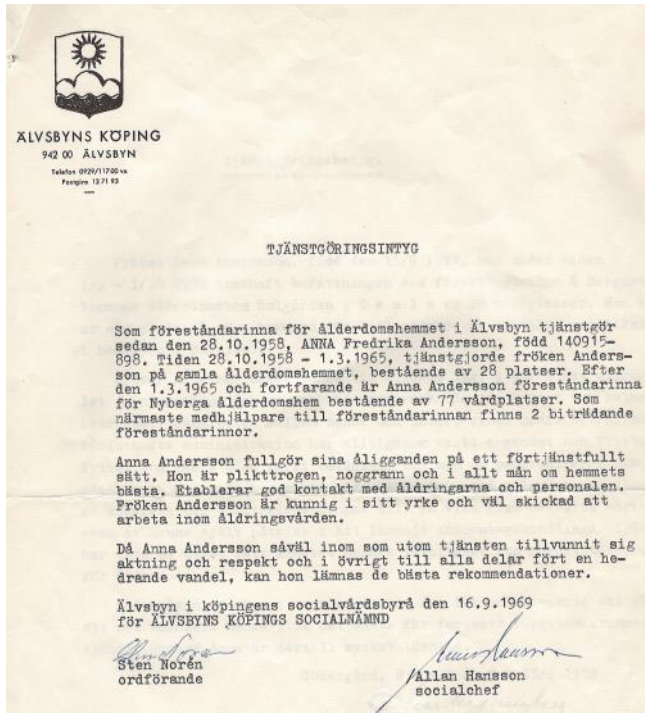

Flygfoto av samma hus.

Bild av Ålderdomshemmet "Friden". Älvsbyn. Byggt 1938 och revs 1967-68 Foto: Jalars foto Älvsbyn

Här kopior på intyg/betyg från tjänsten i Älvsbyn blandat med div. foton.
Till höger inflikat ett foto från Invigning av huskropp C Nyberga 1967.
Från v. Syster Anna, Vivi Lagerlöf och Ragnar Lassinanti.

Här en bild från ett album som Börje Isaksson skannat in: Anna Andersson, Camilla Odhnoff och John Johansson (utan datum)

Men senare hittade Börje följande text:
PT Ur våra arkiv 2017-11-09
Det medför att besöket gjordes under november 1967.

För 50 år sedan
”Familjeminister Camilla Odhnoff gjorde ett besök på Nyberga i Älvsbyn som hon fann vara ett av landets förnämligaste hem för äldre med en komfort och standard som tillfredsställer högt ställda anspråk. Hon gav därvid uttryck åt sin glädje över förnämliga bo-

stadsrum, terapilokal, kaffeutrymmena och vardagsrummen som gjort hemmet till ett verkligt hem för de gamla.”

Camilla Odhnoff var Familje-/ungdoms- och invandrarminister. Ämbetsperiod 1967-1973.
Landshövding i Blekinge län 1974-1992

1969 i oktober slutade Anna (då 55 år) på egen begäran sin anställning i Älvsbyn, sökte och fick en anställning i Mölnlycke.

Anna blev kvar där tills hon den 1 februari 1977 avgick som pensionär.

Flyttar senare hem till Älvsbyn. Vid Folkräkningen 1980 står Anna skriven på Altunavägen 8, Älvsbyn, där hon köpt en fastighet.

Här bredvid handskrivna minnesanteckningar som Anna själv skrivit ner.....
Jag har renskrivit och fått det kontrollerat. Tycker att det visar så tydligt hennes känslor som hon upplevde som barn och naturligt nog inte glömde.....

”Levnadshistoria

Vid 4 års ålder, mässling, följd sjukdom öroninflammation, som slutade med benröta.

Vid sju års ålder dog min far, dubbelsidig lunginflammation. 1925 dog min mor i magcancer.

Skolan i Stockbäcken Klass 1-4 och klass 5-6 skulle ske i Roknäs, 3 km från mitt hem. Min bror Karl, som hade tagit hand om mig efter arvsaftesaktionen för då till Öjebyn, där överläraren Karl Sandström bodde och sa till honom: Jag vägrar att skicka flickan till skolan, för hon är för svag till det. Överläraren kom då hem till oss för att titta på mej, vilket resulterade i ett års befrielse utan undervisning. Året därefter vägrade jag att vara utan skolundervisning och började gå den långa vägen i ur och skur. Sista skoldagen höll jag inte på att orka hem.

Nu får du välja mellan att gå ner och sätta potatis eller att skura golvet här, ett gammalt obehandlat trägolv som skurades med rotborste och sköljdes med vattenhinkar. Min syster satt och sydde min examensklänning, hon pekade på nattkärlet bredvid, med blod. Jag valde att skura golvet för annars hade hon gjort det.

Distriktssköterskan kom hem till oss och ordnade med Sandträsk sanatorium.

Vi blev inlagda båda två, sängarna intill varandra. Det var den 25 aug. 1927 till den 3 aug 1928. Under denna tid hade myndigheterna byggt till Stockbäckens skola så jag fick gå 6.an där, blev sjuk igen. Dubbelsidig lunginflammation och 2 år i Sandträsk igen.” Slut på avskriften.

Anna hade problem med hörseln, en följsjukdom sen barndomens öroninflammation.

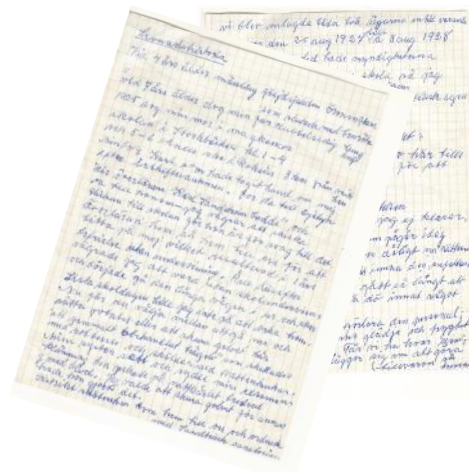
Anna bodde ju på Fluxen när artikeln och intervjun gjordes och hon säger där att hon är så nöjd med boendet. Samma har hon skrivit ner i ett handskrivet dokument. Efter det ett till dokument där hon är mera orolig. Det har hon under en rubrik:

”Nuvarande.

Står inför ett val Boendet? Kontrakt finns att jag får bo här tills jag dör. Jag flyttade hit för att få trygghet livet ut.

Hyseskontrakt med stiftelsen. Vill ha hjälp med det jag ej klarar, Den turbulens som pågår idag har gjort att jag sover dåligt om nätterna som inte förekommit innan den omfattande förändring. Den känslan att pärlorna, den personal som gör att det finns glädje och trygghet i boendet här. Får vi ha kvar ”dem” personal som vinnlägger sig om att göra tillvaron trivsam.” Slut på avskriften.

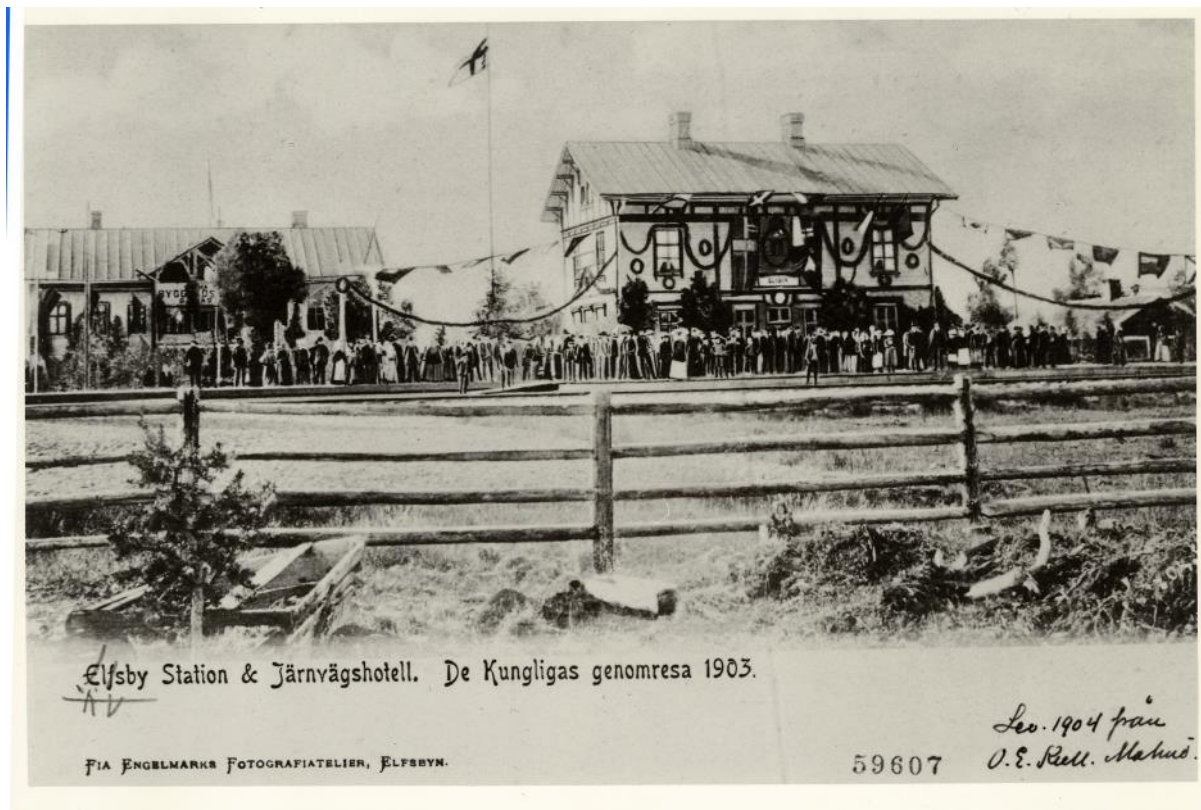
(Ville ha med dessa rader, undrar så?? finns samma oro idag bland pensionärerna? Anna fick sluta sina dagar medan hon hade boende kvar på Fluxen, hon behövde inte flytta. Gun).

Bildtext: Ordf. A. Johansson avslutar samvaron med tack! A är Adil Johansson, han var en känd företrädare för centerpartiet, (eller bondeförbundet) från Tväråselet.

OBS tavlan på väggen! Flygfoto från Gamla ålderdomshemmet?

När kungen sov.

Vi har fått flera kopior av klipp från Norrbottens Posten av Erik Skoglund. Det handlar om Norra stambanans invigning 1903. Det var svårt få bra kvalitét på klippen så Ann-Sofie Öberg har renskrivit artiklarna. Den gamla stavningen har behållits.

De kungligas felslagna förhoppningar i Älvsbyn. Från NK den 14 juli 1903

Elfsbyborna beslöto på ett sammanträde i tingshuset sistlidne onsdagsmorgon att, om tillstånd af vederbörande chef erhålles, dekorera stationshusets framsida för att dymedelst visa sin aktning och vördnad för den allmänt afhållna monarken jämte de öfriga ur kungafamiljen. Tillstånd erhöles och samhällets damer samlade sig uti tingshusets försal, där arbetet med guirland- och kransbindning satte i gång af flitiga händer och sparade de hvarken tid eller möda häruti. Ity att bortåt 50 famnar guirland jämte åtskilliga kransar fanns att tillgå på söndags e.m. då arbetena med dekoreringsen nere vid stationen på söndags e.m. begynte. Hufvudpartiet bestod af ett af grönt på brädstomme bundet O med ordningsnummer i midten jämte kronan, som till största delen bundits av liljekonvaljer. Detta vackra monogram hängde på en gul flaggfond, draperad af fyra svenska flaggor. Guirlanderna, smakfullt och symetriskt placerade på väggen och äfven på gaflarna samt mellan åtskilliga vid sidan af huset stående stolpar, bidrogo till att gifva det hela ett värdigt yttre. Utom allt detta fanns en rad signalflaggor på hvardera sidan af huset samt en mängd stolpar med flaggor utefter vägen till Byn. Med allt detta skulle de höga resenärernas ögon fägnas genast vid framkomsten i den arla morgonstunden på måndagen. Redan kl. 5 började människorna tåga ned till stationen, och steg nog antalet åskådare till emot 5 à 600 personer. Lika tyst som den stående folkskaran gled kungatåget med neddragna gardiner i vagnarna in på stationen vid 6-tiden. Under de 29 minuter tåget stod därstädes, hör den ej annat än svaga hviskningar, genom hvilken slutligen underrättelsen kom att samtliga hvilade i godan ro. Lika tyst och hemlighetsfullt afgick tåget som det kommit. Huruvida Elfsbyborna voro fullkomligt nöjda, drager vår meddelare i tvifvelsmål.

Elfsbybornas missräkning.

Vi omtalade i går, att ingen af de kungliga lät se sig under det kungliga extratågets uppehåll i Elfsbyn, oaktadt där hade samlats ett halft tusental människor och i öfrigt anstalter vidtagits för att värdigt hälsa de höga resenärerna. Härom meddelas nu ytterligare:

Såväl järnvägshotellet som jägmästare Erikssons intill stationen belägna hus hade smakfullt dekorerats och folket stod där i den tidiga timman väntande att få se sin konung och de öfriga medlemmar af kungahuset, som med honom reste genom bygden. En liten flicka stod i högtidsdräkt och tummade på en charmant rosenbukett, som hon med en inöfvad nigning skulle öfverlämna till konungen, och bredvid stod en liten pys i marinuniform och parade med en linnéabukett afsedd för prinsessan Ingeborg. Men tiden gick, och det enda man fick skåda var de kungliga vagnarnas tämligen flärdlösa exteriör och de neddragna jalousierna, som skvallrade om att Morfeus gästade på tåget. Härom fick man äfven visshet genom trafikdirektör Brinck, hvilken välvilligt omhändertog blomstergården och lofvade att öfverlämna den till höga vederbörande samt framföra Elfsbybornas undersåtliga hälsning. Han tröstade dem därtill så godt han kunde med den uttalade förhoppningen att de skulle få ersättning för sin lidna förlust när kronprinsen och öfriga resenärer passerade på återväg från midnattssolens land.

Ditt och datt från konungens resa.

Hur konungen reser

De många som varit i tillfälle att på nära håll taga det kungliga extratåget i betraktande ha helt säkert undrat och gissat betydligt öfver huru den kungliga vagnen ser ut inuti. Vagnen är densamma, som konungen vanligen använder på sina järnvägsfärder. Den är af den gamla typen och lär vara byggd någon gång på 70-talet i Tyskland. Den som tror att den är inredd med någon öfversvallande lyx, misstager sig grundligt. Inredningen är ganska treflig, men mycket enkel. Vagnen är afdelad i fyra rum, salong, matsal och sängkammare, samt ett litet rum för konungens betjänt. Matsalen är den präktigast inredda afdelningen, med väggarna samt soffa och stolar beklädda med matt gyllenläder och golfvet betäckt af en mjuk, varm-röd orientalisk matta. Salongen är möblerad med mjuka fåtöljer och soffa i rött siden, och konungens sängkammare, där hvilostaden utgöres af en hög s.k. turkisk divan, är hållen i gulbrunt siden. Ett litet skrifbord är inrymdt i sängkammaren.

Man kallar det slöseri.

En korrespondent till Umebladet omnämner att såväl på uppresan till Boden som äfven på nedresan dit och därifrån få de inbjudna deltagarne bekosta sig själfva sina måltider. Han nämner detta som en liten erinran till det rabalder som här och där försports öfver slöseri med statens medel, om fästmåltider och champagnekorksmällar. Det är endast måltiderna under måndagen och tisdagen som skett på statsvärkets bekostnad och af dessa sex måltider bekosta Luossavarabolaget två och norska staten en. Och endast vid ett af statsvärkets tre påkostade mål skulle vin serveras. Det är ju så sparsamt att till och med en nykterhetskongress skulle utan samvetsförebärrelser kunna deltaga. Konungen bekostar personligen hela afgiften för kosthåll åt alla som medfölja hans extratåg, således äfven åt andra inbjudna än de som tillhöra hans uppvakning och betjäning.

Lappen fick audiens.

Under uppresan till Boden intogo deltagarne i konungens extra tåg lunch i Bispgården. Där under uppvaknade en gammal lappgubbe från Oviksfjällen konungen med någon slags böneskrift. Den gamle, som såg mer än utfattig ut, fick sig några välkomna sedlar till hjälp. Så ville man mota bort lappen, men sedan konungen uppstigit på tåget lät han gubben å nyo komma fram och fick fjällmannen tala med sin konung i ostörd ro.

Reselektyr.

Deltagarna i Färden ha hugnats med riklig litteratur. Föreningen för skidlöpnings främjande hade i kupéerna lagt fram sin sista årspublication, därtill kanske föranledd af en notis, att det snöat i Narvik. Turistföreningen begåfvade resenärerna med sitt vackra planschvärk öfver Sverige och en särskild publikation Om Luleå – Ofotenbanan, och Svensk järnvägstidnings redaktion lämnade ett särskildt ”Lapplandsnummer”.

De värdefullaste bokgåfvorna kommo emellertid från järnvägsstyrelsen och bestodo af de på annat ställe omnämnda ”teknisk-ekonomiska redogörelserna”, Kommer så härtill Kurirens minnesblad och den i Narvik utgifna fästskriften, så inser man att de resande borde ha Ofotenbanan på sina fem fingrar.

När kungen kommer till Tromsö.

I morgon kl. 11 anländer konungen till Tromsö och mottages af stadsfullmäktige in corpore, stiftsamtmanen och stadens honoratiores, flera korporationer med fanor, skolbarnen m. fl. För 30 år sedan besökte h. m:t Tromsö som okrönt konung, och att stora och små glädja sig mycket åt att få se konungen är därför lätt förklarligt. Talrika kvinnohänder äro ifrigt sysselsatta med att binda kilometerlånga kransar att pryda staden. Arrangemangen lära bli vackra, och det gäller blott att få det hela infattadt i en vacker ram af solsken.

I närheten av Tromsö lär komma att anordnas ett renläger på särskild önskan af konungen.

Riksgränsbanans invigning

På lördag kväll var det synnerligen lifligt på Stockholms central. Då afgingo nämligen de tre tåg, som skulle föra kung Oscar, kronprinsen, hertigen och hertiginnan af Västergötland, regeringens medlemmar, ledamöter af riksdagens båda kamrar m. fl. upp till Norrbotten och Norge i och för Ofotenbanans invigning.

Kl 10,5 e.m. afgick konungens tåg, men dessförinnan, kl. 8,20 e.m. hade första extratåget afgått. Andra extratåget afgick kl. 11,27 e.m.

Under färden hälsades konungen på många stationer af stora människomassor, som med jublande hurrarop lade sin kärlek till den grånande monarken i dagen. Tåget framgick direkt till Boden med uppehåll endast för måltiders intagande å vissa ställen.

I morse anlände tågen till Boden, första extra tåget kl. 6,30, konungens tåg kl. 7,46 och andra extratåget kl. 9,57.

I går telegraferades till Norrb.-Posten från Ånge: I natt klockan 2,52 inkopplades i Storvik kronprinsens vagn i det kungliga tåget.

I Ljusdal, där i tidiga morgonen ett uppehåll gjordes på 20 minuter, hade infunnit sig mycket folk.

De kungliga personerna, som ej lämnade tåget, intogo kaffe i sina vagnar.

Till Ånge skedde ankomsten kl. 10,18 f.m. och gjordes där ett uppehåll på 25 minuter för intagande af frukost. Stationshuset och hotellet voro prydda med flaggor och grönt, och mycket folk från kringliggande bygder hälsade konungen och de öfriga kungliga personerna. De kungliga personerna jämte uppvaktning intogo frukost i hotellets festvåning en trappa upp. Musik utfördes från hotellets veranda.

Från Elfsbyn meddelas: Till Elfsbyn anlände det kungliga tåget i morse kl. 5,59 och afgick kl. 6,28. Ingen af de kungliga personerna visade sig. Emellertid voro stationshuset, hotellet, jägmästare Erikssons hus m. fl. byggnader klädda i rik flaggskrud. En stor människomassa var samlad vid stationen, men fick intet annat se än de kungliga vagnarne. Vädret var strålande vackert.

Sedan passagerarne å första och andra extratågen efter ankomst till Boden intagit frukost, lämnades dem tillfälle att bese fästingsverken, hvarefter tågen afgingo till Gellivare kl. 11,40 f.m. och 1,7 e.m., och ankomma de dit i afton respektive 4,10 och 4,45 e.m. Ett kort uppehåll gjordes i Koskivare, där resenärerna besågo statens torffabrik. I Gellivare intages middag,

hvarefter tillfälle är beredt till besök vid grufvorna å Malmberget. I kväll serveras supé i Gellivare och natten tillbringas i vagnarna.

Konungens tåg, hvilket, som ofvan är nämndt, ankom till Boden kl. 7,46 fortsatte, efter det frukost intagits å järnvägshotellet, kl. 8,20 f.m. till Morjärv hvilken bandel konungen ännu ej sett och befarit. Från Morjärv återkom det k. tåget kl. 12,50 i middags till Boden. Efter intagen lunch, besågo de kungliga personerna, statsråden och en mängd andra inbjudna fästningsverken. Det säger sig själfvt att oerhörda människomassor voro närvarande och genom entusiastiska hurrarop hyllade de kungliga. Konungen åkte efter egna hästar och eget ekipage och såg kry och rask ut. Då tidningen lägges i press pågår middagen. Denna gifves af Bodens samhälle. Utom konungen, kronprinsen, prins Carl och gemål, äro till densamma inbjudna statsråden Westring, Odelberg, Ramstedt, Crusebjörn och Husberg, biskop Johansson, generalmajor Warberg, landshöfding Bergström m. fl.

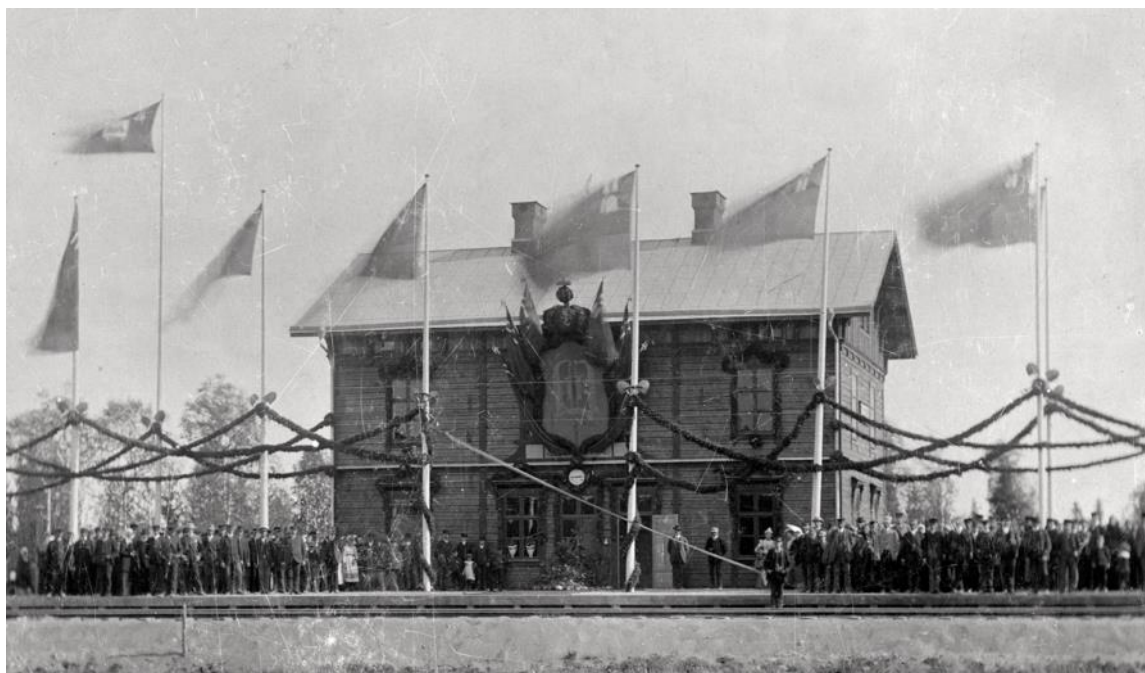
Från Boden telegraferades i dag till Norrbottens-Posten:

Vid det kungliga tågets ankomst hit mottogos de kungliga af de inbjudna norska generalspersonerna, landshöfding Bergström och kontraktsprosten Wester med fruar, hvilka till konungen öfverlämnade praktfulla buketer. Öfverallt svajar den svenska flaggan och det mest strålande väder råder.

Kl. 8 i afton afgår det k. tåget till Gellivare, dit det ankommer i natt kl. 12,50; natten tillbringas i vagnarna.

Från Gellivare afgår ett särskildt festtåg i morgon bittida kl. 6,30. De kungligas vagnar åtfölja festtåget. Till Riksgränsens station anländer festtåget kl. 1,35 e.m., och där möta de med extratåg från Narvik ankomna norska deltagarne, hvarefter den högtidliga invigningen äger rum. Efter invigningen serveras i banhallen frukostmiddag. Därefter afgå till Narvik två festtåg resp. kl. 3,55 och 4,35 e.m. med ankomst dit resp. kl. 5,20 och 6 e.m. Sedan den högtidliga invigningen af banans norska sträckning försiggått, intages middag, till hvilken de svenska deltagarne inbjudits såsom gäster. Affärden från Narvik äger rum kl. 11,10 e.m. och den 15 juli kl. 12,50 f.m. ankomma deltagarne till Riksgränsen och till Kiruna kl. 4,51 f.m. Här intages kaffe, hvarefter gruffälten beses. Efter återkomsten från grufvorna äro deltagarne inbjudna till frukost af Luossavara-Kirunavara aktiebolag. Återkomsten till Stockholm äger rum med två extratåg den 17 dennes resp. kl. 8,5 och 8,25 f.m.

De kungliga stanna som bekant i Norge och taga vägen hem efter norska kusten.

Järnvägsstationen Älvsbyn

Följande två sidor är bilder från Hans Lundkvist

Här bild på Hans Lundkvists Farmor och Farfar.
Maria Cathrina Eriksson
f. 1887-07-16. Död 1920-02-29 i Korsträsk
Frans Albin Lundkvist Korsträsk
Född 1885-09-06. Död 1968-08-04 i Sikfors.
Albin och hans syskon finns på en bild
i Byabladet Nr 27 februari 2018.
Även en bild på Albins föräldrar finns på samma sida.

Anna Viktoria Karlsson och Birger Lundkvist 1915-1972
med sönerna : Jan-Erik och Hans.
Anna är född 1924 i Högheden, Älvsbyn, dotter till Hulda och Arvid Karlsson.

Ruth Astrid Eriksson 1908-08-23 i
Korsträsk.
Cathrinans dotter före äktenskapet.
Gift i Stockholm,
Avled där 1988-11-08, efterlämnade
make Sven-Erik Svensson
och dottern Inger Svensson,
Född 1948 numera avliden.

Hans Lundkvists far
Frans Birger Lundkvist.
1915-1972

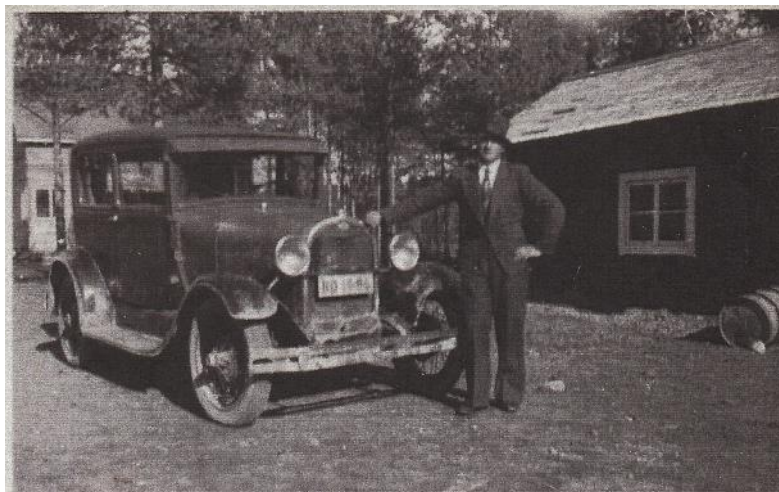

*I mitten Birger Lundkvist,
De andra okända?*

*Arbetare på Storgatan i Älvsbyn
Stående längst till höger
Birger Lundkvist.
Vet någon vem de andra är?
Vad utför de för jobb?*

*OBS huset till vänster som fort-
farande finns kvar.*

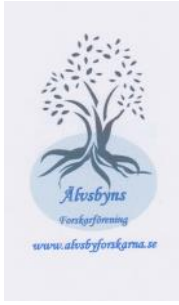
*Vilket år är det?
Hör av er till Gun, adress finns
på sidan 2 i det här bladet.*

*Birger Lundkvist
vid sin bil.*

*Bilden ovan kan vara från
Stockfors där han bodde
tidvis i unga år.*

**Styrelsen
Älvsbyns Forskarförening
önskar alla
en riktigt trevlig och avkopplande
Helgledighet**

Nu finns årets kalender att köpa ! 100 kronor

Elisabet Juuls böcker finns också att beställas här på Rötterbokhandeln.

Priset: CD/DVD 600 kr
USB 650 kr, (rabatt för medlemmar)

Rötterbokhandeln

Julkalppstips!

Årets julklapp!

- komplett version av Dötbok 7

Nu finns äntligen Sveriges dödbok 7, 1860-2016 som komplett version. Databasen innehåller nästan 15 miljoner poster och är till närmare 100% fullständig avseende namn, födelse- och dödsdatum, civilstånd, dödsbeskrivning och adress. Finns att köpa som DVD och USB.

För den nyfiktna!

Gamla tiders sjukdomsnamn

Gamla tiders sjukdomsnamn är en modern uppföljare av boken "Svenska sjukdomsnamn i gångna tider" av apotekaren Gunnar Lagerkrans. Författaren Olof Cronberg, läkare och släktforskare, har tagit ett nytt grepp och sett ut de frägnade ära som släktforskare ofta träffar på i sin forskning.

Förutom en omfattande ordlista, finns sjukdomsbeskrivningar med såväl äldre som moderna behandlingsmetoder.

Erbjudande!

- Släktforskarens illa faktabokspaket

Det ultimata faktabokspaketet med Släktforskarens illa faktabok 1, 2 och 3 till den kunskapsönskelige släktingen.
Nu 149 kr (ordpris 207 kr).

Köp en julklapp till dig själv, så 50%-rabatt på alla handböcker!!

Välj bland våra spännande och intressanta handböcker. Många fler titlar hittar du i Rötterbokhandeln!

*Erbjudandena gäller den 25/11-31/12

www.rotterbokhandeln.se
— för dig som släktforskar